

מגזרת ה"מולך" של רייפר
האמנים אמרו: זו לא אמנות

ספרים

מקור

מערכון תוכי

בת איה (רומן היסטורי מאת אריה קוצר, הוצאת מצדה, 544 עמודים) היא רצפה משבט בנימין, פילגשו של שאול ומי ש" הביאה לכליונה של מלכות בית שאול, לאחר שהפכה לסלע המחלוקת בין אבנר בן-נר למפיבושת, בן שאול. ברומן מסתכנים בפרוש אירועים כסרט תנ"כי, מהדה היא, לדעת אריה קוצר, אף הגורם המאיץ והמפורר של מלכות דויד.

רוב הרומנים התנ"כיים מסתכמים בסכנה גדולה אחת: השואה עם המקור. ברור ש" מעט מאד סופרים יכולים להציע גיבוש ובהירות כזו של האירועים, כפי שהם מרפיצים בתנ"ך. לרוב הם מסתכנים בפרוש שרירותי יותר ושרירותי פחות של סיפורי התנ"ך, תוך שהם גודשים את התוכן ה"תנ"כי העז בתיאורימלל דלילים.

קוצר אינו מגיע אף לכך. ברומן רב" עמודים הוא מגולל סיפור-עלילה שכל ה" קשר שלו לתקופת שלטון דויד הוא בשם בלבד. בסיפור כזה אין הוא חוסך במין ובאלימות, כדי להצמיד את הקורא למרחש, נכשל בכך לחלוטין בגלל העדרו של הגורם הספרותי הראשון במעלה: הכשרון.

חדש וקריא

"קשת" בעון

● **קשת** (רבעון, חורף תש"ד, בעריכת אהרון אמיר, הוצאת עם הספר, 186 עמודים) היא עדיין, למרות חמש קודמותיה, סגנונית קשת בענן. מכילה, נוסף על תמ" ריווי-הררן הקבועים מדי של הספרות וה" שירה הישראלית, הדורכים-כמעט-על-המקום, מערכון של משורר יפאני מורו בטיבו, אה" בתו של טוורו, ושירים של אישה-פסרת השלגים הפולני אדם האזיק, חובבי הספרות הישראלית ימצאו בה סיפור קצר של אב" רהם יהושע ושלושה פרקים מספר ארוך יותר של עורך הרבעון, אהרון אמיר; שני ריווייה כקנה מידה; מאמר של אורי ראפ, הדן בלולטיה כמושג; מאמר של יהושע גל" בוע העוסק בנושא קרוב לו: ההפשרה ר" חוסר ההתפשרות בספרות הסובייטית; מא" מר העלול לעניין את העורים לבעיות המר" חב: מרוקן בלי צרפתים מאת סימון לאקר" שיר; ורשמי מסע בכורדיסטן של המוחן" אדוארד סבילה — זהו קציר המאמרים ב" רבעון.

● **דבש ועוקץ** (קובץ מכתבים מאת חנויה רייכמן, ציורים: יוסי שטרן, הוצאת שרברק) הם חלק מהשפע שלא קהה עדיין עוקצו משל המיכתמאי רייכמן, העוסק ב" חיות, ילדים ופוליטיקאים.

● **מסיפורי בית אחד** (סיפורים מאת ברוך אורן, הוצאת מערכות), מנהל יד לבנים בפתח-תקחה מספר על מעללי גבורתם של עשרות לוחמים, שתמונתם, ב" מסגרת שחורה, ניצבת על כותל המזרח של הבית.

אמנות

בידור

שגטון המיפשענשרה

המבקרים במועדון-הלילה הניאפוליטני לה קונצ'רטה, ידעו כלל אחד — במועדון זה אסור להתרע. כי הפסנתרן רחבי-הכתפיים, שפרט על הפסנתר מדי ערב במועדון, לא אהב נגנן שעד שהיו פורצות במקום תג" רותידיים בין מלחים וזים לבין בריונים מקומיים. הוא היה עוזב או בשקט את פסנתרו, מפשיל את שרוליו ומשליט בע" רת אגרופיו קצת סדר במועדון. אחדים מן המבקרים זכרו את האגרופים יותר מאשר את המוסיקה שלו.

מרינו מריני, אחד מכוכבי הזמר הפופר לריים ביותר כיום בעולם כולו, היה עד לפני שלוש שנים מוסיקאי איטלקי אלמוני, אחד מני אלפים שאפשר למצוא בכל סימטה באיטליה. האיש שפירסם את המפורסמים שבפומוני איטליה בשנים האחרונות, כמו גואינוה, הוא בן למשפחת מוסיקאים, מכפר קטן בסוסקנה שבאיטליה.

כבו ניצח בתחרות מוסיקאית את פוציני הגדול. אביו היה מנהל תזמורת עירונית. אחיו היה הצופרן ראשי בתזמורת שרות השידור האיטלקי. אחותו היא זמרת סופרן ידועה בנאפולי. ומרינו עצמו כבר הקים תזמורת ריקודים של נערים בהיותו בן 12.

זעקות ומיקצבים. מרינו בעל הגוף לא ידע בדיוק מה הוא רוצה להיות. הוא למד בבית-ספר ימי, עבר משם לבית-ספר גבוה לחשמל. הוא הצטיין בהיסטוריה וב" ספרות. אבל כל זה היה רק חובי. מרינו החליט לעסוק במוסיקה. כדי ללמוד נגינה וקומפוזיציה, היה עליו לעבור כמטאטא רחובות וכסדרן בקולנוע, עד שהגיע לבסוף למשרת נגן במועדון-הלילה הניאפוליטני.

הוא המשיך כך שש שנים. בתקופה זו חיבר מוסיקה לשתי הצגות רביו בלתי חז"רות, המשיך לעבד נעימות ידועות בסגנון הג'ז האמריקאי. יום אחד החליט להקים רביעייה. הוא פירסם מודעה בעתון ומעשרות הצעירים שהציעו את עצמם חבר לו של" שה, עמם הקים את רביעיית מרינו מריני. תוך שבועות מספר אחרי שיצא בהופעותיו הראשונות, זכה מריני בהצלחה עולמית. שירי רביעייתו, שהם בעיקר מוסיקה לר" קורים, הניסו דם חדש ואיפנה חדשה ל" פומון האיטלקי. הוא הפך לאיללם המוסי" קאי של בני-הטיפשענשרה, שהבטיחו לו הצ" לחה מסחרית בכל מקום בו נשמעו שיריו מלח"י-זעקות-קורעות-לב והקצבים המסעירים. בתחילת החודש הבא יופיע מרינו גם בתל-אביב, יתן הזדמנות למעריציו לראות גם את מקור הקולות שקסמו להם.

מגזרות

אמנות כלואה בצריך

החודש נפתחה במוזיאון תל-אביב התע" רוכה הכללית של אמני הקיבוצים בישראל. 80 ציורים ו-16 פסלים מכל זרמי התנועה הקיבוצית מציגים בה את יצירותיהם החד" שות. רק לאמן — איש קיבוץ — אחד לא נמצא מקום בתערוכת ענק זו. למרות ש" יתכן שהערך האמנותי של יצירותיו עולה על כל מה שהוצג בתערוכה זו, נאלץ ה" אמן להציג את יצירותיו מתוך למסגרת, ב" מוזיאון הקטן לאתנולוגיה בחיפה.

הסיבה לכך נעוצה בעובדה שיצירותיו של משה רייפר (52), חבר קיבוץ יגור, אינן נוצרות במכהלו או בעפרון, גם לא במספלת אבן. כי רייפר הוא אמן המספרים — מס" פרי מניקויר חדות וקטנות.

"זאת אינה אמנות, זו אמנות", טענו אנ" שי אגודת האמנים שסירבו להכיר ברייפר כאמן. היה יסודימה לטענתם זו. כי הנריב עמים מספר נפוצה עשיית מגזרות הנריב כאומנות עממית. אצל הסינים ובני יאווה הקדומים, אפשר למצוא מגזרות-נייר מהמאה השביעית לספירה. יותר מאוחר נפוצה גז" רת הציורים והתששטה לאירופה, שבה החלו אף היהודים לעסוק באמנות זו. השימוש העיקרי אצל היהודים במאה ה-19 ובראשית המאה העשרים במגזרות נייר היה דקורטיבי, שימש כקישוט בכותל המזרח ב" דירות ובבתי-כנסת, על זכוכית החלון או כ" דגלים שמחת-תורה.

אולם היתה זו אמנות פרימיטיבית למדי, שאפשר היה למצוא בה אף מעט אמנות. היא נעשתה בכמה צורות: גזירה במספרים וחיתוב בסכין על גבי עץ. כמעט בכל המק" רים נעשו קודם ציורים על גבי הנייר, ש" לפיהם היו גוזרים או חותכים אותו. רק בודדים הצליחו להפוך את גזירת ה" נייר לאמנות של ממש. אחד מאלה הוא משה

גולף-אוויר

ולא תחליף!

לפנד ולסרונים

פרנסוס מתכנן להציג:

מכירת הכרטיסים החלה: במשרדים, בנף" ו.דוקוקו"

סינטבון

נובס מנהק. ומחצח הכל יתר 6/1

עקרות הבית מתלהבות מהאריזה החדשה. הח" תיכות הבודדות הן שימושיות והסכוניות.

כשר. מחיר החפיסה 325 פ"ר תוצרת נקה — תוצרת איכות.

